

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn פ"ח of קמא דף פח. Some of the topics we will learn about include:

החובל בעבד
The Mishnah discusses one's liability for injuring a slave. This may depend whether he injured עבד עברי, a Jewish slave, or עבד כנעני, a non-Jewish slave; and whether שלו, it was his slave, or של אחרים, someone else's slave.

It also depends on the criteria for the term אחיו, brothers, mentioned in regard to בשת; it may refer to מי שיש לו אחוה
Someone who is permitted to marry a Yisroel, thereby excluding slaves, or אחיו במצות
One who is obligated in מצות, thereby including slaves;

מלך ועדים
The Gemara discusses who is eligible to serve as a King or to bear witness.

A

החובל בעבד

Depends whether he injured...

שלו
OR
של אחרים

עבד עברי
OR
עבד כנעני

אחיו

אחיו
במצות

מי שיש לו אחוה

מלך ועדים

B נכסי מלוג

A woman retains ownership of her property when she marries; however, her husband receives whatever profit it produces. The Gemara discusses

אשה שמכרה נכסי מלוג בחיי בעלה

A woman who sold her מלוג;

The effectiveness of this sale may depend whether

קנין פירות כקנין הגוף דמי או לא

The right to the produce is considered primary ownership in the property or not; or on

תקנת אושא

A special decree whereby the חכמים strengthened the husband's rights to the property;

B

נכסי מלוג

Property owned by a woman but her husband is entitled to its produce or profit

קנין פירות
כקנין הגוף דמי
או לא

1 So let's review:

The Mishnah on דף פ"ז continues
 החובל בעבד עברי חייב בכלום
 חוץ מן השבת בזמן שהוא שלו
 One pays all forms of compensation for injuring a Jewish slave;
 But if he injures his own Jewish slave he does not compensate him for loss of income, because it belongs to him.

Similarly,
 החובל בעבד כנעני של אחרים
 חייב בכלום
 One who injures someone else's non-Jewish slave is liable for all forms of compensation. However,
 רבי יהודה אומר
 אין לעבדים בושת
 רבי יהודה holds he is exempt from בושת, because the Pasuk of בושת states
 כי ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו
 Referring to
 מי שיש לו אחוה
 יצא עבד שאין לו אחוה
 An עבד שאין לו אחוה is not considered your brother, because as Rashi explains
 שאין בא בקהל
 He cannot marry a Yisroelis. Therefore,
 עבדים אין להם בושת
 There is no liability for humiliating a slave.

However, the חכמים maintain
 אחיו הוא במצות
 אחיו הוא במצות
 An עבד כנעני is considered your brother, because, like you, he is obligated in מצות. Therefore,
 יש לעבדים בושת
 One IS liable for humiliating a slave.

2 The Gemara now discusses other Halachos where the Torah refers to אחיו:

1.
 Regarding עדים זוממים, the Pasuk says
 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
 Witnesses who testify falsely receive whatever punishment they tried to impose on the accused, their brother.
 Nevertheless, the Halachah
 זוממי עבד יהרוגו
 They are also killed if they testified regarding a slave;
 Can be understood even according to רבי יהודה, who holds that an עבד כנעני is not considered אחיו, because the Torah says
 ובערת הרע מקרבך
 כי"מ
 Requiring the זוממים punishment in all cases;

1

הלכה

החובל בעבד עברי חייב בכלום
 חוץ מן השבת בזמן שהוא שלו
He pays all forms of compensation. But if he injures his own Jewish slave he does not compensate him for loss of income

◆

החובל בעבד כנעני של אחרים

<p>רבי ירמיהו: אין לעבדים בושת</p> <p>אי שללו אחוה יצא עבד לאין לו אחוה עבדים אין להם בושת</p>	<p>וכתוב: חייב בכלום</p> <p>אחיו הוא במצות יש לעבדים בושת</p>
--	--

כי ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו

2

Halachos where the Torah refers to אחיו:

עדים זוממים:
 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו

<p>רבי ירמיהו: עבד אין לו אחוה</p>	<p>Nevertheless, זוממי עבד יהרוגו</p>
--	---

?

Can be understood even according to רבי ירמיהו because the Torah says
ובערת הרע מקרבך
 כי"מ
 Requiring the זוממים punishment in all cases

3

2.
Regarding מלך, appointing a king, the Pasuk says
מקרב אחיך תשים עליך מלך
You shall appoint one of your brothers as king. Nevertheless, the Halachah
עבד פסול למלכות
A slave is not eligible for the monarchy;
Can be understood even according to the חכמים who hold
that an עבד כנעני is considered אחי, because the Pasuk is
read
ממובחר שבאחיך
The king should be from the chosen ones; thereby
disqualifying a slave, and similarly
גר פסול למלכות
A convert is disqualified for the same reason.

3

◆

מלך:

מקרב אחיך תשים עליך מלך

מכאן
עבד
יש לו אחוה

Nevertheless,
עבד
פסול למלכות

?

Can be understood even according to the חכמים
because the Pasuk is read
ממובחר שבאחיך
Thereby disqualifying a slave,
and similarly גר פסול למלכות

4 3. Regarding עדות, the testimony of witnesses, the Pasuk says
 והנה עד שקר העד
 שקר ענה באחיו
 He testified falsely about his brother. Nevertheless, the Halachah that
 עבד פסול לעדות
 A slave is disqualified as a witness;
 Can be understood even according to the חכמים who hold that an עבד כנעני is considered אחיו;
 And, the Gemara brings two possible sources for his being disqualified:

1.
 ק"ו מגזלן
 ואשה או קטן
 If a thief, who is a full-fledged Jew, is disqualified to be a witness, certainly a slave is disqualified. However, we can argue

מה לגזלן שמעשיו גרמו לו
 A thief's actions cause him to become disqualified, and this does not pertain to a slave.

Similarly,

ק"ו
 מאשה וקטן
 Women and minors are

ראויה לבא בקהל
 They are permitted to marry any Yisroel, and yet are disqualified as witnesses; certainly a slave is disqualified.

However, we can argue

מה לאשה שאינה ראויה למילה

Women are not obligated in מילה, ברית מילה, while a slave is, and מה לקטן שאינו במצות

A minor is not obligated in מצות, while a slave is.

Therefore, the Gemara concludes we can derive a slave's disqualification

מגזלן ומחד מהנך

From both a thief and either a woman or a minor combined; as Rashi explains

והצד השווה שבהן

שאינם זהירים בכל המצות

זה מפני רשעו וזה מפני שלא נצטווה

They do not keep all מצות;

The woman or minor, because they are not obligated; and the thief, despite being obligated;

Just as they are disqualified to be witnesses; so too, a slave, who is not obligated in all מצות, is also disqualified.

2.

The second source is from the Pasuk

לא יומתו אבות על בנים

Now, if the Pasuk had said

לא יומתו אבות על בניהם

This would teach us

בעדות בנים

Relatives cannot be witnesses.

The term בנים therefore teaches us

לא יומתו על פי אבות

שאינו להם חיים בנים

We may not sentence someone based on a witness such as a slave, whose son does not trace his lineage through him.

4

עדות:
 והנה עד שקר העד
 שקר ענה באחיו

חכמים
עבד
יש לו אחוה

Nevertheless,
עבד
פסול לעדות

Can be understood even according to the חכמים

לא יומתו אבות
 על בנים
 If the Pasuk had said
 "בניהם"
 this would teach us
 מצות בנים
 "בנים" teaches
לא יומתו
על פי אבות
שאינו להם
חיים בנים
 A slave's son
 does not trace
 his lineage
 through him

ק"ו מגזלן
 ואשה או קטן
 However,
 we can argue
 מה אצלן למעשיו גרמו לו
 מה אצלן לאינה ראויה למילה
 מה לקטן שאינו במצות

מגזלן
ומחד מהנך
והצד השווה שבהן
שאינם זהירים בכל המצות
זה מפני רשעו
וזה מפני שלא נצטווה

5 The Mishnah continues

חרש ושוטה וקטן
פגיעתן רעה

An encounter involving injury with a deaf-mute, insane person, or a minor, is always to one's detriment, because the chobal behen chiyb

והם שחבלו באחרים פטורין

One is liable for damaging them, while they are not liable for damaging others.

Similarly,

העבד והאשה פגיעתן רעה

Because

החובל בהם חייב

והם שחבלו באחרים פטורין

One is liable for damaging a slave or a woman, while they are not liable for damaging others, as Rashi explains

שאין להם מה לשלם

They cannot pay, because the woman's property is beholden to her husband, and the slave does not own anything.

However,

אבל משלמין לאחר זמן

נתגרשה האשה נשתחרר העבד

חייבין לשלם

They must pay later, if and when the woman is divorced or the slave is freed, when they have money of their own.

As Rashi explains;

The עבד ואשה are responsible for their actions and do become liable at the time, but they have no money of their own. Therefore, they must pay later, if and when they acquire money of their own.

However, the חרש ושוטה וקטן are not responsible for their actions and do not become liable at all. Therefore, they cannot be compelled by בית דין to pay later even if they have money of their own.

However, some Poskim hold that לצאת ידי שמים they have a moral obligation to pay later if they have money of their own.

=====

5

משנה

חרש ושוטה וקטן
פגיעתן רעה

An encounter involving injury with a deaf-mute, insane person, or a minor is always to one's detriment

Because

החובל בהן חייב
והם שחבלו באחרים פטורין

העבד והאשה פגיעתן רעה

Because

החובל בהן חייב
והם שחבלו באחרים פטורין
שאין להם מה לשלם

אבל משלמין לאחר זמן
נתגרשה האשה נשתחרר העבד
חייבין לשלם

As Rashi explains

חרש ושוטה וקטן
are not responsible
for their actions
and do not
become liable at all

עבד ואשה
are responsible
for their actions
and do become liable
at the time
but they have no money

6 The Mishnah continues;
 והמכה אביו ואמו ועשה בהן חבורה
 If one wounds their parent; or
 והחובל בחבירו בשבת
 Or if he wounds someone on Shabbos;
 פטור מכולן
 מפני שהוא נדון בנפשו
 He is exempt from payment, because he is liable for the
 death penalty, and we apply the principle of
 קם ליה בדרכה מיניה
 One does not pay monetary compensation for an action
 that is also punishable by death.

The Mishnah concludes
 והחובל בעבד כנעני שלו
 פטור מכולן
 One is exempt for injuring his own non-Jewish slave.

6 *מלך*
 והמכה אביו ואמו ועשה בהן חבורה
 והחובל בחבירו בשבת
 פטור מכולן
 מפני שהוא נדון בנפשו
קם ליה בדרכה מיניה

והחובל בעבד כנעני שלו
 פטור מכולן

7 The Gemara now discusses נכסי מלוג, property that is
 owned by a woman, but her husband is entitled to its
 produce or profit. The Gemara will relate this discussion
 to our Mishnah on the next Daf.

אמר שמואל
 האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה ומתה
 הבעל מוציא מיד הלקוחות
 If a woman sold נכסי מלוג and subsequently died in her
 husband's lifetime, the husband can compel the buyer to
 return the property.

7 *The Gemara now discusses...*

נכסי מלוג
 Property owned by a woman
 but her husband is entitled
 to its produce or profit

אמר שמואל
האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה
ומתה
הבעל מוציא מיד הלקוחות
 The husband can compel the buyer
 to return the property

8 The Gemara challenges this from the following Mishnah:

הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו
If a father writes over his belongings to his son to take affect after his death, as Rashi explains

הגוף קנוי לבן מהיום
אלא שהאב אוכל פירות
עד יום מותו

The property transfers to the son immediately, but the father retains the right to its produce until his death. In this case,

הבן אינו יכול למכור
מפני שהן ברשות האב
והאב אינו יכול למכור
מפני שהן כתובין לבן

Neither one can sell the property completely, because the father still controls them, while they are beholden to the son.

However,

מכר האב
מכורים עד שימות

If the father does sell them, the sale is effective until his death, at which point the son gains full control;

מכר הבן
אין לו ללוקח עד שימות האב

If the son sold them, the sale is only effective after the father's death.

The Gemara infers

כי מיית אב מיהא אית ליה ללוקח

The son's sale is effective after the father's death; and the Gemara brings a מחלוקת regarding this Halachah:

8

מלפני:

הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו

If a father writes over his belongings to his son to take affect after his death

הגוף קנוי לבן מהיום
אלא שהאב אוכל פירות עד יום מותו

<p>והאב אינו יכול למכור מפני שכן כתובין לבן</p>	<p>הבן אינו יכול למכור מפני שכן ברשות האב</p>
---	---

מכר האב
מכורים
עד שימות

מכר הבן
אין לו ללוקח
עד שימות האב

The Gemara infers

כי מיית אב מיהא אית ליה ללוקח

The Gemara brings a מחלוקת regarding this Halachah:

9 ר' יוחנן holds
 מות האב בחיי הבן
 דאתו לידיה דבן
 קנה לוקח
 The sale is effective only if the father died first, and so the property transferred to the buyer AFTER the son took possession of them. However,
 מות הבן בחיי האב
 דלא אתו לידיה דבן
 לא קנה לוקח
 The sale is not effective if the son died first, and so the buyer would acquire the property BEFORE the son ever took possession, because
 קנין פירות כקנין הגוף דמי
 וכי זבין לאו דידיה זבין
 The father's right to the produce is considered the primary ownership, and so the son did not have the ability to unilaterally sell the property.

However, ר' שמעון בן לקיש maintains
 לא שנא מות הבן בחיי האב
 דלא אתו לידיה דבן
 לא שנא מות האב בחיי הבן
 דאתו לידיה דבן
 קנה לקוח

The sale is effective whether the father died first, or the son died first, because
 קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי
 וכי קא זבין דידיה קא זבין
 The father's right to the produce is NOT considered the primary ownership, and so the son rightfully sold the property.

Now, we know
 הלכה כר"ל

The Halachah is in this case follows ריש לקיש, and we rule
 קנין פירות לאו כקנין הגוף
 If so, why does שמואל say
 הבעל מוציא מיד הלקוחות
 A wife's sale of נכסי מלוג is not effective; since her husband only has קנין פירות in the property, his rights should not hinder the sale?

10 The Gemara answers
 באושה התקינה
 האשה שמכרה בנכסי מלוג בעלה ומתה
 הבעל מוציא מיד הלקוחות
 A special enactment was instituted in אושא, as Rashi explains
 אלמוה רבנן לשעבודיה
 משום איבה
 The חכמים strengthened the husband's rights to the property and gave him the right to claim them from the buyer, out of concern that the wife's sale of נכסי מלוג would lead to animosity between them.

9 ר' יוחנן:
 מות האב בחיי הבן
 דאתו לידיה דבן
 קנה לוקח
 ר' שמעון בן לקיש:
 לא שנא
 מות הבן בחיי האב
 דלא אתו לידיה דבן
 לא שנא
 מות האב בחיי הבן
 דאתו לידיה דבן
 קנה לקוח
 Because
 קנין פירות
 לאו כקנין הגוף דמי
 וכי קא זבין
 דידיה קא זבין
 Because
 קנין פירות
 כקנין הגוף דמי
 וכי זבין
 לאו דידיה זבין

We know
 הלכה כר"ל

If so, why does אמאי say
 כקנין פירות, since her husband only has פירות, his rights should not hinder the sale?
 כקנין פירות, since her husband only has פירות, his rights should not hinder the sale?

10 באושה התקינה:
 האשה שמכרה בנכסי מלוג
 בחיי בעלה
 ומתה
 הבעל מוציא מיד הלקוחות
 אלמוה רבנן לשעבודיה
 משום איבה